

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Victorii Explicationes suarum in Catonem, Varronem, Columellam Castigationum

Vettori, Pietro

Lvgdvni, 1542

È Libro V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12981

Quæ enim pusilla res uidetur, non suo loco posita interruptio corrumpit elegantissimum sensum, & tantas tenebras offundit, ut in eo loco explicando plurimi nihil uiderint: eaq; doctum Poëtam, & magnum Homeri laudatorem, de principe ipso omnium Poëtarum dixisse crediderint, quæ profecto nunquam somniauit. Quemadmodum enim si fortè aliquid eruditum, elegansq; protulit Chærilus malus Poëta, ut portenti simile dicit se Flaccus mirari: ita etiam agrè ferre, ac stomachari, sicubi negligētior uisus est Homerus, qui tamen excusatione non careat: opere enim in longo fas est obrepere somnū. Eodem autē pacto alijs in locis idem Poëta locutus esse animaduertitur. Hæc noua eruditāq; Horatiani loci declaratio omitti à me non debuit: nam superiorē nostrā animaduersionē adiuuat, & ab ea quoq; si cōfirmatione ulla ipsa egebat, adiuuatur.

E LIBRO V.

Hanc arborem pleriq; existimant ultra miliarium sexagesimum. Theophrastus ex horum numero est, qui in v. i. libro de his quæ oriuntur è terra, inquit: Πδραπλήσιορ ἔρ τ συμβαῖνον τῶτο κ' ἐπὶ τ' ἐλαίας. ἔλε γὰρ ἔλε ἐκάνο οδοκῆ πριακροῖωρ σαδίωρ ἀπὸ θαλάσσης ἐπάνω φύεαθ. De thymo autem loquebatur.

Præcipuè Liuianæ, Africanæ. Cuncta ferè hæc ficorum genera appellat Athenæus δεπν. lib. 111. Callistrutia in primis miris laudibus in cœlū tollit: uerba ipsius hæc sunt: τῶρ ἡ ἐρ τῆ καλῆ ρώμῆ καλισρυτίωρ καλυμένωρ σύκωρ, ἔ δ λυγκεύς ἐγκύατο δασορ ἐγὼ δξνεπίερθ' ἄρ ἐκρὸνε πδρὰ πολὺ τῶ δμωνύμω: ποσάυτηρ ὑπόροχῆρ ἔχῆ ταῦτα τὸ σῦκα πρὸς τὰ ἐρ τῆ πάσῆ δικυμένη γινόμενα. ἐπαινεῖτ' ἡ καὶ ἄλλα σύκωρ γένη κατὰ τῆρ ρώμῆρ γινόμενων. τὰ τε καὶ
 ρσῦμ

λευόμενα χῖα καὶ τὰ λιβιανὰ: ἐπὶ ἧ καὶ τὰ χαλκιδικά ὄνομαζόμενα ἢ τὰ ἀφεικανά.

E LIBRO VI.

Saliuati more demitti. Antea in excusis Saluiati, & hic, & pluribus alijs locis corrupte: in antiquis recte Saliuati. Saliuatum appellat, quod Apsyrthus, & alij qui de medicina equorum scripserunt, προπόσιμα uocant, & Saliuare, quod illi προποτίσσι. Crebrum autem hoc uerbum apud ipsos.

Muscus araneus, quem Græci μυγαλήν appellant. Ita ueteres libri habent, & ita sanè legi debet. Antea in excusis, σκυτάλην mendose: cum idem mendum Dioscoridis caput, quo de eo agitur, occupasset, studio ac diligentia Marcelli Vergilij eruditissimi, & optimi uiri sublatum fuit. Quin Græci μυγαλήν appellant, quem murem araneum Latini dixerunt, dubitari non potest. Plinius certè quæ Græci μυγαλήν tribuunt, muri araneo assignat: in libro enim x x i x. cap. i i i i. de mure araneo loquens, inquit: Est & contra morsum eius remedio terra ex orbita: ferunt enim non transiri ab eo orbitam, torpore quodam nature. Aelianus libro i i. cap. x x x v i i. περί μυγαλῆς: Ἐὰρ ἡ αἷς ἀρμαβροχίαν ἐμπέση οἶονεὶ πέδῃ καὶ εἰληπῆς ἢ μάλα ἀφανῆ ἢ τέθνηκε. Ληχθέντι ἡ ὑπὸ μυγαλῆς φάρμακον ἐκείνο ἐκ τῆς ἴ προχῶν διαδρομῆς ἢ ψάμμου δρῶσα ἐπεπάδῃ τῶν δὴ γαλι καὶ ἔσωσε πδραχρῆμα.

Cum melleacapano. Ita emendaui, secutus fidem antiquorum codicum: in excusis, Attico. Qui mel quoddam acapnon appellari nesciebant, Attico, hic, ut arbitror, improbè scripserant: nam Acapno, legi debere, pluribus argumētis doceri posset. Quod enim Columella addit, uel
si id